

පොතෝ දින

සීතල සුළඟ මා පසුකරමින් ඇදුනා කොක් රැණක් වගේ මහමග එළිය කළා සන්ධාරයක නාදය දෙසවන රැළුණා පුත් පෝදා සඳරැස් එළියෙන් දිලුණා සිල් සුවිදයි මල් සුවිදයි එකට බැඳී පරිසරයම එක සුවිදක් සතුට පිරි මව්පිය දු දරුවන් සෑම එකට ඇඳී පාසැල වෙත විත් දෝතින් මුනිඳු වඳී

◆ පී පී භාගනා දුලාපල් පස්සර භාතික පාසැල පස්සර Sri Lanka

මගේ ගුරුතුමි

උදේම පාසැල වෙත එන මගේ ගුරුතුමි හැම දාට ම පාට සාරි අඳින ගුරුතුමි හින්දූරි උස ලස්සන මගේ ගුරුතුමි අපේ පන්තිය එළිය කරන මගේ ගුරුතුමි වැරදි දේට දඩුවම් දෙන මගේ ගුරුතුමි අප හට හරි මග පෙන්වන මගේ ගුරුතුමි පොතපත ගැන උගන්වන්න මගේ ගුරුතුමි ගුණ යහපත් හිතක් තියන මගේ ගුරුතුමි

◆ ඉෂාරා සෙවිවන්දි වන්දනා මිසිනල ඇලපිටිවල රාමම

The Lighthouses පහන්ගෙවල්

The first lighthouse to help navigators was the Lighthouse of Alexandria, built in 2000BC on the island of Pharos by the Egyptian Emperor Ptolemy. In 90AD, Emperor Caligula ordered a lighthouse at Dover, which is the oldest in England.

The world's first stone lighthouse was the Smeaton Eddystone, built in 1756 off Plymouth. Later as the shipping and sailing developed, many lighthouse were built around world in coastal points to guide the navigators.

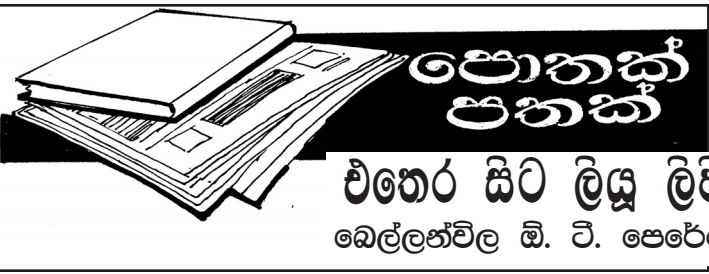
නාවිකයන්ට මග පෙන්වන ලොව ප්‍රථම පහන්ගෙවය වන්නේ ටොලමි නම් ඊජිප්තියානු අධිරාජ්‍යා විසින් ක්‍රිස්තු පූර්ව 2000 දී පේරෝස් දූපතේ තනන ලද ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියා පහන්ගෙවයයි. ක්‍රි.ව. 90 දී කලිගුලා අධිරාජ්‍යා එංගලන්තයේ අද අති පැරණිම පහන්ගෙවය බෝවර් හි ඉදිකළ අතර, ගලින් සාදන ලද ලොව ප්‍රථම පහන්ගෙවය එංගලන්තයේ ප්‍රලමත් වරාය අසල 1756 දී තනන ලදී. මුහුදු ගමන් ක්‍රමයෙන් වැඩිවෙත්ම නාවිකයන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස ලොව බොහෝ රටවල මුහුදට ආසන්න ස්ථාන වල පහන්ගෙවල් ඉදිවන්නට විය.

◆ Auntie Ramani (රමණි නැන්දා)

අපේ ගෙවත්ත වත්ත පුරා සිසිල් සුළං දසකින් පැතිරෙන්නේ ගස්වල අතු ඉති නැමෙමින් එහෙ මෙහෙ දහලන්නේ සමනලයින් කුරුළු රැන් සැමතැන ඉගිලෙන්නේ පළතුරු වල ඇති සුවිදයි සුළඟට මුසුවන්නේ

පේර හිඹටු බොට්ටියා පදුරු පදුරු ඇත්තේ ඒ ගෙඩිවල රස බලන්න කුරුළු රැන් එන්නේ විං විං ගා ලේන පැට්ටි අතු අග පැන යන්නේ වත්ත පහළ දොළ අයින් කොක් නාමිය ඉන්නේ

◆ හසිති වතුරිකා සතරසිංහ ශ්‍රී සුදර්ශන දහම්පාසැල මුහුට්තෙගොඩ Sri Lanka

පොතක් පතක්

චිතෝර සිට ලියූ ලිපි

බෙල්ලන්විල මී. ටී. පෙරේරා

සංක්‍රමණික පක්ෂීන් දැඩි සිසිලෙහි ශීත ග්‍රහණයට අසුවූ සිය උතුරු නිවෙස් අතහැර දකුණු පෙදෙස් වල උණුසුම සොයා වසරක් පාසා පියාඹා එති. උත්තරාධිගෝලයේ හේමන්ත සමයේදී ශ්‍රීලංකාව බලා සංක්‍රමණයේ යෙදෙන අමුතු වර්ගයක පක්ෂියෙක් ද මම හොඳින් දනිමි. එහෙත් ඒ පක්ෂියා මනුෂ්‍යයෙකි. එසේම ඒ සංක්‍රමණික මිනිස් පක්ෂියා නම් ලේඛක මී. ටී. පෙරේරායි. එංගලන්තයේ පදිංචිව සිටින ලේඛක මී. ටී. පෙරේරා කලින් කල ශ්‍රීලංකාවට සංක්‍රමණය වන්නේ ය. එසේ පැමිණෙන බොහෝ අවස්ථාවල ඔහු තමන් විසින් ලියන ලද පොතක් දොරට වඩලා උත්තරාධි ගෝලයේ සිය නිවසට පෙරළා යන්නේ ය. ලේඛන කලාව සිය ජීවිතයේ ප්‍රබල අංගයක් කොටගෙන සිටින මී. ටී. පෙරේරාගේ වෙසෙමින් ශ්‍රීලංකාවේ පුවත්පත්වලට ලිපි සපයන්නේ ය. මෙවර ඔහු ආයේ ශ්‍රීලංකාවේ පුවත්පත් වල පළවූ ඔහුගේ ලිපි පොතක් වශයෙන් පළකරනු පිණිස ය.

ලන්ඩනයේ පදිංචි ලේඛක බෙල්ලන්විල මී. ටී. පෙරේරාගේ චිතෝර සිට ලියූ ලිපි නමැති කෘතිය මේ නොබෝදා මුද්‍රණයෙන් එළිදුටු වේ. එය ඔහු විසින් කාලයක් තිස්සේ එංගලන්තයේ සිට ශ්‍රීලංකාවේ පුවත්පත්වලට සම්පාදනය කරන ලද ලිපි එකතුවකි. ඒ ලිපි ඉතා ආශාවෙන් කියවිය හැකි පරිදි සකසා ඇත. ඒවාට අරමුණු වී ඇත්තේ එංගලන්තයේ සහ විවිධ යුරෝපීය රටවල සිදුවූ සත්‍ය කතා පුවත්කිනි. රන් පවුම් ලක්ෂ්‍යයක් වටිනා බළලා, නොබෙල් තෑග්ග දිනු පණුවා, මෙහෙම ඇමිකිවරු අපටත් හිටිය නම් මරු, ප්‍රේමයේ දේවතාවිය, ක්‍රිකට් පිටියේ කට්ටි ගහගැනීම, ක්‍රිකට් පන්දුවේ අවලස්සන පැත්ත, අවාර්ගිලී මිනිසෙකුගේ සන්සුන් විජලවය ආදිය චිතෝර සිට ලියූ ලිපි කෘතියේ අඩංගු මාතෘකා අතරින් කීපයකි. මේ සිත්ගන්නා ලිපි එකතුව කියවා ගෙන යන කල මා තේරුම්ගත් වැදගත්ම දෙයක් නම් ලේඛක මී. ටී. ගේ පැහැදිලි, එමෙන්ම සරල සිංහල භාෂා යොදවයි. එය ඔහුගේ සිංහල දැනුම මනාව ප්‍රකට කරන්නකි.

ලන්ඩනයේ පදිංචි ලේඛක බෙල්ලන්විල මී. ටී. පෙරේරාගේ චිතෝර සිට ලියූ ලිපි නමැති කෘතිය දොරට වැඩිමේ උත්සවයක් බෙල්ලන්විල රජමහාවිහාරස්ථානයේදී පසුගියදා පැවැත්විණ. එහිදී මුල් පිටපත මී. ටී. පෙරේරා කලාකිරීම් එඩිටින් ආර්යදාස මහතාට පිළිගන්වන ලද අවස්ථාවයි මේ. මහාචාර්ය බබිලිවි. එම්. කරුණාදාස සහ මහාචාර්ය රත්න විජේතුංග යන මහත්වරුද මෙයට සහභාගි වූහ.

විශරණ නොකඩමින්, හෙළ බසේ මට සිටුවූ බව හා නීති රීති රකිමින් කියවන අය අතර කියවීමේ රුචිය වැඩෙන පරිදි ලියන්නට දක්ෂ අය අද අපට අවශ්‍යය. මී. ටී. පෙරේරාගේ චිතෝර සිට ලියූ ලිපි ලේඛකයෙකි. එංගලන්තය වැනි රටක සිංහලයින් බොහෝ ප්‍රමාණයක් සිටියත් ලේඛකයන් ඉතා හිඟ ය. එයට හේතුව ලිවීමට ඇති කම්මැලිකමට වඩා ඔවුන්ගේ මනස යුරෝපයේ ඇති නිසරු හර පසුපස දිවීම නිසා තමන්ගේ භාෂාවේ අගයක් ඔවුන්ට නැතිව යාමයි. එක්සත් රාජධානියේ වෙසෙන කෙනෙකුගේ කතානතර හෝ වෙනයම් සිංහල පොතක් පළවූ බවක් අසන්නට ලැබෙන්නේ ඉතා කලා තුරකිනි. කලකට ඉහත ආනන්ද නොයෙල් මෙන්ඩිස්ගේ කෙටිකතා පොතක් පළවිය. මෑතක ගුණසිරි වනිගරත්නගේ කෙටිකතා සංග්‍රහයක් ද එළිදුටු බව ඇසුවෙමි. ඉදහිට හෝ මෙහි වෙසෙන සිංහල ජනයා හැකි අයුරෙන් සිංහලෙන් ලිවීම සිංහල භාෂාව තවත් දුර පවත්වාගෙන යාමට රුකුලක් වෙනවා ඇත. භාෂාවක් රඳා පවතින්නේ එය ලිවීමෙන් හා කතාකිරීමෙන් ඉදිරියට ගෙන ගියහොත් පමණි. ලොව පැවතුණ පැරණි භාෂාවන් බොහෝමයක් අතීතයේම වඳ වී ගියේ ය. භාවිතයක් නැති තවත් භාෂා රැසක් මේ වන විට වඳවී ගොස් ඇත. පැපුවානිවිටිනි හි වනාන්තරයේ එක් පැරණි භාෂාවක් කතා කරන්නට අද එහි ඉතිරිව ඉන්නේ මිනිසුන් හතර දෙනෙකු පමණක් බව පුවත්පතකින් ඇසුවෙමි. ඒ හතර දෙනාත් මියගිය කල ඒ භාෂාව ද එතැනින්ම ඉවර ය. මී. ටී. පෙරේරාගේ කෘතිය අප බසෙහි පැවැත්ම උදෙසාද වන්නේය. සිංහලට හිතැති සැමගේ ප්‍රශංසාව නිතැතින්ම ඔහුට හිමිවෙනවා ඇත.

◆ වෙනුර

◆ කලාකිරීම් එඩිටින් ආර්යදාස Sri Lanka

BOC Bank of Ceylon logo and advertisement text in Sinhala. Includes address: No 1, Devonshire Square, London EC2 M4WD and phone/fax numbers.